

[Undervisningsministeren.]

hederne for at bygge nye boliger til de unge.

Udsigterne til at dække det stigende behov gennem kollegiebyggeri i traditionel forstand med støtte fra legater, fonds m. m. er kun små i forhold til behovets størrelse, selv om sådanne kollegier stadig kan oprettes og utvivlsomt vil blive oprettet. For at få et boligbyggeri for unge iværksat i større omfang oprettedes ved fundats af 23. januar 1961 den selvejende institution „Kollegieselskabet af 1960“ af studentorganisationerne, lærestalterne og undervisnings-, bolig- og finansministerierne i fællesskab. Institutionen er henvist til at søge gennemført sit byggeri med de midler, der kan opnås fra privat side, samt boligstøttelovens midler i almindelighed. Med tilskyndelse fra kollegieselskabet gennemførte boligministeren i 1961 en ændring af loven om boligbyggeri, hvorved lånegrænsen for kollegier blev forhøjet til 100 pct., således at det ikke længere var nødvendigt at præstere eget indskud til opførelsen.

Den store rentebyrde ved belåningen i forbindelse med den økonomiske udvikling og de begrænsede muligheder, som lov om boligbyggeri selv ved en velvillig fortolkning fra boligministeriets side indeholder for støtte til finansiering, har i den forløbne tid vist, at boligstøttelovens regler ikke er tilstrækkelige.

Jeg har derfor i forståelse med boligministeren udarbejdet dette lovforslag, som også kollegieselskabet har anbefalet, hvorefter de spredte og i praksis lidt komplicerede regler i boligstøtteloven erstattes af én samlet lov for dette område, der tillige angiver rammen for byggeriets omfang og forøger og udvider støttereglerne.

Jeg vil gerne fremhæve, at det ikke er en lov for den akademiske ungdom alene, men en lov, der omfatter alle unge under uddannelse, og som kan udnyttes af alle boligselskaber og selvejende institutioner, hvis vedtægter kan godkendes. Jeg lægger

overordentlig vægt på, og det gør de studerendes organisationer som medinitiativtagere også, at det bliver en lov til gavn for hele Danmarks ungdom, der søger uddannelse.

Efter det store behov ville det være ønskeligt, om det foreslåede antal af 10.000 værelser kunne forøges, men jeg har taget byggemulighederne og byggesituationen som helhed i betragtning og mener i samråd med boligministeren, at tallet 10.000 da må være passende.

Loven anlås at medføre en årlig udgift for statskassen på ca. 10 mill. kr., hvilket betyder omkring en fordobling i forhold til de økonomiske støttemuligheder, der hidtil maksimalt har været til rådighed efter de forskellige regler i lov om boligstøtte. Der er i forbindelse med størrelsen af udgifterne taget hensyn til den almindelige statsfinansielle situation. Hertil kommer, at jeg som nævnt ikke kan anse mulighederne for privat støtte til kollegier for udelukket, og der vil også efter denne lovs gennemførelse være et betydeligt behov herfor.

Det tilføjes, at ministeriet vil være opmærksom på de muligheder, der måtte være for, at der ved kollegiebyggeriets gennemførelse kan tages hensyn til værelsebehovet for turister i sommersæsonen.

Et byggeri af den heromhandlede art frembyder særdeles gode muligheder for rationalisering, standardisering og præfabrikation i udførelsen, og der er af kollegieselskabet i samarbejde med boligministeriets arkitektafdeling udført betydelige forarbejder hertil.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Lovforslagets gennemførelse medfører, at administrationen af støtten til kollegiebyggeri overgår fra boligministeriet til undervisningsministeriet. Boligministeren vil i tilslutning hertil fremsætte et særligt lovforslag om ophævelse af de bestemmelser i loven om boligstøtte, der afløses af nærværende lov.